

РЕШЕНИЕ

№ 305

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **10257** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

А. А. Б. чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Б. оспорва Решение № ПИ 212/ 02.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 77 00 1058 1/ 09.08.2012 г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата, насочена срещу мълчаливото потвърждаване на обезпечителния акт, са въведени оплаквания за незаконосъобразността му. Подателят ѝ сочи, че данните, на които органът се позовава, че неточни и неверни. Актът е немотивиран и в частта относно целите по ДОПК да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задължения за данъци и осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането до съда е за отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез представител по пълномощие, е на становище за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

На 31.05.2012 г. спрямо Б. е издаден РА № [ЕГН]/, с който са установени задължения по чл. 35 ЗОДФЛ /отм./ за 2006 г. в размер на 69096,75 лв заедно с лихви за забава, възлизащи на 42801,66 лв и по чл. 48 ЗДДФЛ за 2008 г. и 2009 г. в размер на 51 638,86 лв заедно с лихва за забава в размер на 11 172,04 лв. От Б. са декларирани и

задължения за задължителни осигурителни вноски – ДОО, ЗО и УПФ по декларации № 22002075076482/ 24.03.2008 г.; № 220020803576667/ 23.01.2009 г.; № 220020916038303/ 28.04.2010 г.; № 220021002904046/ 29.04.2011 г. Общият размер на задълженията по РА и декларациите възлиза на 182 733,25 лв в т.ч. главница 124 285,20 лв и лихва 58448,05 лв към 09.08.2012 г.

При данните, че така заявените пред приходната администрация /и установените с РА/ данъчни и осигурителни задължения не са погасени чрез плащане публичният изпълнител се произнесъл с постановление за налагане на обезпечителни мерки, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в поименно изброени банкови институции. Съобщеното чрез пощенски оператор постановление е оспорено пред ответника, който го потвърдил с решение № ПИ 212/ 02.10.2012 г. Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана на 09.10.2012 г., преди да е изтекъл срокът по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

С решение № 2329/ 28.09.2012 г. директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” /понастоящем "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" С. ревизионният акт е отменен, а преписката е върната за повеждане на повторна ревизия с указания по приложението на процесуалния и материалния закон. Въз основа на отменителния акт и съобразно чл. 225, ал. 1, т. 5 ДОПК публичният изпълнител се произнесъл с постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № 77 00 1058 19/ 07.11.2012 г. чрез вдигане на запора върху банкови сметки в поименно посочени банки в размер на 177332,30 лв и указал, че постановлението остава в сила за задължение в размер на 5400,95 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

ПНОМ е издадено от компетентен по материя орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място] съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма с посочените в нея задължителни реквизити. Същото се отнася и до потвърждаващото го решение.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случаят, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; Неотнositа към спора е и втората - ако не съществува изпълнително основание. Декларациите, подадени от задълженото лице с изчислени от него задължения за задължителни осигурителни вноски са изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 2 ДОПК. В разглеждания случай такива са депозирани от Б. и спор относно размера на установените с тях задължения не съществува. Към датата на издаване на потвърденото с решение № ПИ 212/ 02.10.2012 г. постановление с предварителна изпълняемост съобразно чл. 209, ал. 2, т. 1 се ползва и РА № [ЕГН]/ 31.05.2012 г.

Съществено за преценката на материалната законосъобразност на обжалваните актове е съществуването на обезпечителна нужда – по правилото на чл. 195, ал. 2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Следователно актът на публичния изпълнител следва да е обоснован по отношение размера на предполагаемото вземане на държавата, тъй като то е базата,

върху която се определя размерът на обезпечението. Не се твърди и не се установява задълженията по четирите декларации да са погасени. Жалбоподателят не твърди да притежава имущество, което да му позволява да плати публичните си задължения, не предлага обезпечение във формата по чл. 197, ал. 3 ДОПК. По преписката не е заявено твърдение и не са посочени доказателства за обема и вида на фактически осъществяваната дейност от Б. и за неговия имуществен статус, които да опровергават извода на публичния изпълнител. Конкретни данни в тази насока не съдържат ревизионният акт и отменителното решение на директор ДОУИ С..

При този анализ се налага изводът, че решение № ПИ 212/ 02.10.2012г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно.

С оглед изхода на спора разноси се следват само на ответника и при заявеното преди приключване на устните състезания искане се определят от съда на 150 лв.

Мотириран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. А. Б. чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Б. срещу Решение № ПИ 212/ 02.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 77 00 1058 1/ 09.08.2012 г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА А. А. Б. да заплати на ТД на НАП С. 150 /сто и петдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: